

менност и днешната имъ скромност стигатъ, за да се разбере фалшивиятъ имъ характеръ“.

Къмъ риторично повторение, което засилва мисълта и приковава вниманието, прибѣгва Селимински и въ други случаи. Напримѣръ въ писмо до Априлова отъ 1841 г.:

„Време е да покажемъ на свѣта, че живѣемъ. Време е да се очистимъ отъ петната, съ които варваритѣ ни господари сж ни обезобразили: тогава ще блесне старото ни благородство. Време е да прославимъ народа си: много народи безъ славенъ произходъ придобиха славно име, а пъкъ ние, народъ съ произходъ...“

Или — въ стила на евангелската проповѣдь — въ писмо до Золотовича отъ 1845 г.:

„Сжществува едно нравствено електричество, което наскоро ще наелектризира душата и на нашия народъ... Блажени, прочее, ученитѣ и ревнителитѣ за напредкъ; два жъ по-блажени проповѣдницитѣ на просвѣта у народа; три жъ по-блажени тия, които я подкрепятъ нравствено и вещно, безъ което всичко пропада“.

Или въ увода къмъ политическитѣ си разсждения отъ 1843 г., съ метафоричния изразъ за фенерското духовенство („неизцѣримъ ракъ“), съ настойчивото твърдене после — чрезъ симетрични конструкции — и съ енергичната образна подкана, като заключение:

„Следователно, гръцкото и фенерското духовенство въ България е инороденъ елементъ; той е неизцѣримъ ракъ и вѣчно гибеленъ за насъ. Докато не се изкорени отъ българската земя този плевелъ, тамъ никоѣ добъръ плодъ нѣма да се произведе. Нито просвѣта, нито промишленостъ, нито търговия ще може да се уведе; народътъ ни не може да бжде спокоенъ. Всички като подъ единъ сигналъ трѣбва да изхвърлимъ гръцкото духовенство внѣ отъ границитѣ на нашето отечество — както е изпжденъ отъ Влахо-Молдавия, Сърбия и отъ самата Гърция“.

Въ пророческо-патетиченъ тонъ е държано следното заключение отъ края на Политическата изповѣдь на Селимински отъ 1843 г., което се осланя на Псаломъ 136:

„Българии! Ако те забравя, дѣсницата ми да те забравя, езикътъ ми да се залепи о гърлото, ако не си спомня за тебе на първо мѣсто, като най-драгъ за мене предметъ. Спомни, Господи, за неприятелитѣ на България, които желаятъ унищожението ѣ. Проклети врагове на България! Блаженъ е, който ще ви отмъсти за това, шо ни сторихте; блаженъ е, който ще ви победи и унищожи младенцитѣ ви о скалата!“